

For det sjette er det oplyst, at til gunst for, at denne revisor Bøytler skulle være anklagemyndighedens revisor i denne sag, i grunden kun taler hans nære og gamle personlige venskab med rigsadvokat Pihl, imod den taler en række andre forhold, hvorved det er dokumenteret, at han ligefrem er specialist i at opstille forfalskede regnskaber og afgive bevidst urigtige revisionsberetninger. Anklager mod ham af den slags er rejst ikke blot fra privat side og ikke blot fra en sådan juridisk kapacitet som højesteretssagfører Ejvind Møller, men også fra prisdirektoratet.

For det syvende blev efterforskningen ikke ført til ende. . . “ Videre kritiserede ordføreren, at den nuværende justitsminister havde besluttet, at firmaet skulle have de penge tilbagebetalt, som det i sin tid måtte stille i depositum for revisionen, samt at sagen var blevet sendt til *revisionsudvalget for tyske betalinger*, hvor den efter ordførerens opfattelse ikke hørte hjemme. Det, der tiltrængtes, var en *politimæssig undersøgelse*.

Justitsministeren indledte sin svartale med at give en fremstilling af, hvad der hidtil var passeret i sagen, og udtalte derfor bl. a.:

„Det er ikke undgået ministeriets opmærksomhed, at den afgørelse af sagen, som således blev truffet, senere har mødt kritik. Kritikken begrundes, såvidt jeg har forstået det, med, at selv om firmaet ikke har pådraget sig noget ansvar ved at påtage sig de tyske arbejder, er der under arbejderens udførelse betalt sådanne overpriser for materialer og på grundlag af disse priser efter de gældende regler beregnet en sådan fortjeneste, at forholdet dog kan rammes af loven.

Retsplejeloven bestemmer, at anklagemyndighedens beslutning om frafald af forfølgning af en straffesag er endelig, hvis den overordnede myndighed ikke inden udløbet af 2 måneder beslutter, at forfølgningen skal fortsættes. Når denne frist er udløbet, eller — som tilfældet er her i sagen — beslutningen er truffet af ministeriet, kan sagens behandling ikke fortsættes. Der gælder da andre regler, nemlig reglerne for genoptagelse, d. v. s. at betingelserne i retsplejelovens § 975 for en sags genoptagelse skal være til stede, hvilket igen vil sige, at der senere skal være kommet nye beviser af vægt for dagen.

De regler, jeg lige har nævnt, angår efter deres ordlyd tilfælde, i hvilke der har været rejst tiltale, eller hvor sagen har været behandlet i retten. Det er imidlertid antaget i den juridiske teori og fastslået ved højesterets praksis, at reglen finder tilsvarende anvendelse også, hvor sagen er sluttet uden at have været behandlet i retten, i hvert fald når der er givet sigtede meddelelse om, at forfølgningen er standset.

Det antages dog i teorien — hvad der vel også er en selvfølge —, at ny udenretlig efterforskning vil kunne finde sted,